

LBRIS

We know
books

Chien Pourri à l'école

Text by Colas Gutman and illustrations by Marc Boutavant

© 2014, l'École des loisirs, Paris

Published by arrangement with Livia Stoia Literary Agency.

All rights reserved.

© 2026, Editura Frontiera, pentru prezenta ediție în limba română

Orice reproducere a acestei lucrări, parțială sau integrală, prin orice mijloace, nu poate fi realizată decât cu acordul explicit al Editurii Frontiera.

Redactor: Ilinca Gângă

DTP: Liviu Stoica

Lector: Ileana Achim

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GUTMAN, COLAS

Cuțu Puturos merge la școală / Colas Gutman ; il. de Marc Boutavant ;

trad. din franceză de Anca-Maria Pănoiu. – Voluntari : Frontiera, 2026

ISBN 978-630-6669-25-7

I. Boutavant, Marc (il.)

II. Pănoiu, Anca-Maria (trad.)

087.5

Acest volum, publicat în cadrul Programului de susținere a publicării „Martha Bibesco”, a beneficiat de sprijinul Ambasadei Franței în România și al Institutului Francez din România.

**Liberté
Créativité
Diversité**

De asemenea, a beneficiat de sprijin în cadrul Programului de susținere a publicării derulat de Institutul Francez din Paris.

Colas Gutman

Cuțu Puturos merge la școală

Ilustrații de Marc Boutavant

Traducere din limba franceză de
Anca-Maria Pănoiu

editura **Frontiera**

La viața lui, Cuțu Puturos a înghițit o sută cincizeci și șapte de cârnați stricați, a băut trei litri și jumătate de clor, ba a fost cât pe ce să se și intoxice cu otravă de șoareci. Toate astea pentru că acolo, în tomberonul lui, Cuțu Puturos habar n-are să citească etichete! Dar de astăzi, gata: Cuțu Puturos merge la școală. Îi dă vestea cea mare credinciosului său tovarăș turtit:

— Mâț Turtit, astăzi o să învăț să citesc!

— Ce tot vorbești acolo, Cuțu Puturos?

— Tocmai am fost admis la Școala Regală Canină, pentru o zi de probă.

— Cine te-a recrutat?

— Am fost tras la sorți dintre toți câinii vagabonzi din cartier. Mâț Turtit, se-ntoarce roata, o să mă fac cățel savant! Sper să fie drăguță doamna și să aibă mâncare bună la cantină.

— Nu te ambala, Cuțu Puturos, că doar nu mergi la școală ca să mănânci bobițe.

Dar nimic nu e în stare să-i curme entuziasmul acestui animal cu lațe puturoase. „O să am penar, poate

chiar și gumă.“ Dintr-odată însă, Cuțu Puturos se simte deprimat ca un iaurt stricat.

— Vai, Mâț Turtit, ce îngrozitor! N-am ghiozdan!

— Uite, ia sacul ăsta de gunoi, e aproape gol.

— Mulțumesc, Mâț Turtit. Vii cu mine?

— Bine, dacă-mi citești o poveste în seara asta.

— S-a făcut, Mățule.

Cuțu Puturos o ia la fugă cu sacul de plastic în spinare și cu o cutie de conserve în cap.

Prietenul lui îi dă ultimele sfaturi:

— Ridică lăboanța înainte să vorbești, Cuțu Puturos, și ascultă bine ce zice doamna.

— Mi-e frică, Măț Turtit.

— De ce, Cuțu Puturos?

— De pauza mare: mi-e frică să nu mă rățăcesc dacă mă joc de-a v-ați ascunselea.

— Deci tu tot la joacă te gândești, Cuțu Puturos. Școala e făcută ca să-nveți.

După ce dau peste cap patru tomberoane și fac pipi lângă patru stâlpi de felinar, Cuțu Puturos și Măț Turtit ajung în sfârșit în fața școlii.

— Măț Turtit, toți au pelerine de ploaie și lese aurite. Eu sunt singurul cuțu puturos.

— Fă cinste tomberonului nostru,
Cuțu Puturos. O să te-aștept la ieșire
cu firimituri de corn cu ciocolată.
Capul sus și fii cuminte.

Cuțu Puturos intră în curtea școlii.
Un basset cu hăinuță și un caniş cu
breton îi trec prin față.

— Dar eu vă știu pe voi, prieteni!
strigă Cuțu Puturos.

— Nici vorbă, râiosule! Tu nu ești
din lumea noastră, răspunde bassetul
cu hăinuță.

— Da, tu ești ca vai de lume!
adaugă canişul cu breton.

„Începe bine“, își spune Cuțu
Puturos, „dar nu-i nimic, n-o să-i bag
în seamă pe fandosii ăștia doi.“

— Puneți-vă în rând doi câte doi,
spune doamna.

Bietul Cuțu Puturos, nimeni nu
vrea să stea lângă el.

E atât de trist, încât scoate o coajă
de banană putredă din sacul de gunoi,
ca să se mai liniștească.

— N-aveți voie cu plușuri, spune
doamna.